

Motion till riksdagen

1985/86:U513

Lars Werner m. fl. (vpk)

Åtgärder mot den turkiska regimen

Den turkiska regimen har det senaste året varit lyckosam i sitt arbete för att bli accepterad som en demokrati och få omvärlden att glömma de gångna årens förtryck, dödsdomar, tortyr och allehanda andra övergrepp och brott mot de mänskliga rättigheterna. Representanterna för regimen har fått behålla sina platser i Europarådet trots att det står klart för alla att de inte utsätts i fria och demokratiska val och trots att det också står lika klart att den turkiska regimen inte respekterar Europarådets stadgar i vad gäller mänskliga rättigheter. Den turkiska representationen i Europarådet är således ett brott mot rådets egna stadgar.

Regimen har också lyckats med att sprida föreställningen att utvecklingen i Turkiet är på väg mot fullständig demokrati, att tortyren i fängelserna och på polistationerna är under kontroll och att yttrandefrihet, fackliga rättigheter och rättigheter för etniska minoriteter återinförts.

Men berättelserna och rapporterna som når oss från de förtryckta, från flyktingar, från fackföreningsmedlemmar, från representanter för etniska minoriteter som kurder och armenier talar ett annat språk. De talar om tiotusentals politiska fångar, om hundratals politiska rättegångar, om att endast de av regimen godkända fackföreningarna får verka, om fortsatt tortyr, daglig misshandel och ständiga övergrepp.

Tyvärr har också representanter för Sverige och den svenska regeringen själv till allt för stor del lyssnat mera på regimen och representanter för grupper som är mera intresserade av lugn och ordning än folkets rättigheter än till de förtrycktas egen röst. I Europarådet har svenska borgerliga företrädare stött den turkiska representationen tillsammans med andra konservativa och liberala partier i Europa. Den svenska socialdemokratin har lyssnat mer på sina kontakter inom Bülent Ecevit's tidigare parti än till de direkta uppgifter om fortsatt förtryck som stått att få både här hemma i Sverige och i Turkiet. Regeringen har tillsammans med de fyra andra europeiska nationerna Norge, Danmark, Frankrike och Nederländerna, som anmält Turkiet inför Europarådets kommission för mänskliga rättigheter, genom en uppgörelse med Turkiet tagit tillbaka anmälan i december 1985.

Ja, det har verkligen varit ett lyckosamt år för Turkiets fascistiska militärjunta. Den behåller och stärker sin position bland Europas övriga demokratier. Handelsförbindelser och annat internationellt utbyte ökar, och militärjuntan kan se fram emot allt större respekt och erkännande. Så överflödade också de turkiska tidningarna före jul av rubriker och stora artiklar om en islossning i förhållandet med bl. a. Sverige och utfall och anklagelser mot

den opposition i det egna landet som inte insåg hur lycklig den var som fick styras av denna junta.

Men faktum kvarstår. Regimen i Turkiet är olaglig. Dess maktövertagande ha skett med lika eller till och med större grymhet och blodsutgjutelse än militärkuppen i Chile tio år tidigare. Den har manipulerat konstitutionen, genomfört "fixade" folkomröstningar och farsartade val. Den förtrycker brutalt och blodigt den kurdiska befolkningen likväl som alla andra etniska minoriteter och all annan obekväm opposition. Sverige och det svenska samhället och dess organisationer kan aldrig acceptera en sådan regims försök att dölja sitt verkliga ansikte bakom en demokratisk fasad.

Mot. 1985/86
U513

Hemställan

Med hänvisning till det anförda föreslås

1. att riksdagen uttalar att Sverige och den svenska regeringen i alla sammanhang och i internationella församlingar där vårt land är representerat arbetar för ett fördömande av den turkiska regimen och dess brott mot mänskliga rättigheter,
2. att riksdagen uttalar att de svenska representanterna för skilda politiska partier i Europarådet bör arbeta för att den nuvarande turkiska delegationen fråntas sina fullmakter i rådet,
3. att riksdagen hos regeringen hemställer om åtgärder för att begränsa kontakterna och utbytet inom skilda områden med Turkiet så länge den nuvarande regimen har makten i landet.

Stockholm den 27 januari 1986

Lars Werner (vpk)

Bertil Mäbrink (vpk)

Jörn Svensson (vpk)

Oswald Söderqvist (vpk)

Nils Berndtson (vpk)

Inga Lantz (vpk)